

Καί, σπινθήρ ἀποτινάσσω τὰ ἐκ τέφρας σάβανά σου,
Καί εἰς Θερμοπύλας αἴφνης ἐκ τοῦ τάφου σου πηδῶν,
Τοὺς τριακοσίους θίγεις μὲ τ' ἀθάνατα πυρά σου,
Κ' εἰς χρυσοῦν βωμὸν ἐγείρεις τὴν ἁγίαν των σποδόν.

Καί τῶν Μαραθωνομάχων καὶ τῶν Σαλαμινομάχων
Σοῦ ἡ μνήμη ἦν ὁ πρῶτος τῆς καρδίας των παλμός,
Κ' ἡ ζωὴ σου, ὁ ἐν μέσῳ τῶν λειμώνων καὶ τῶν βράχων
Πρὸς τὴν δόξαν διευθύνας τὴν ψυχὴν των ὀφθαλμός.

Τὸ δὲ ἄπειρον δονήσας, μ' ἓνα πόθον τὸ ἀφίνεις:
Τὸν πολὺκλαυστὸν σου φίλον ν' ἀσπασθῇς ἐν οὐρανοῖς,
Μία σκέπει καὶ τῶν δύο τὰ ὅστ' αἰ σκιά μυρσίνης,
Καὶ τεμένη σοὶ ἰδρύει πᾶσα πόλις Ἑλληνίς.

Ἄνθος κήπων οὐρανίων, χέον ἔτι εὐωδίας!
Κρίνον, οὐτινος τὸν σπóρον νοῦς Τιτᾶνος ποιητοῦ
Μετεφύτευσεν ἐν κόσμῳ σπóρον ἄφθορον ἀνδρίας,
Πρώτην ρίζαν ἀμπελῶνος ἰδεώδους τρυγητοῦ.

Δί' ἡμᾶς, πυγμαῖα τέκνα κολοσσῶν αἰωνοβίων,
Σὺ αἰέποτε θά ῥῃσαι τὸ εὐῶδες καὶ κλεινὸν
Ρόδον, ὅπερ θά ἐξέχῃ τοῦ στεφάνου, τὸν ὅποιον
Θά προσφέρωμεν κατ' ἔτος εἰς παγκόσμιον φανόν!

Ο ΥΠΟ ΤΗΝ ΓΗΝ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ. (*)

Ὁ διάσημος Ἀγγλος πολιτικὸς Ῥοβέρτος Πήλ εἶπεν ὅτι τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τὸν λαὸν ἐκείνον ὅστις ἤθελεν ἐξορύξει περισσότερους γαιάνθρακας. Ἄν ἡ πρόρρησις αὕτη τοῦ ἀνδρὸς ἐπαληθεύσῃ, οὐδεὶς λαὸς ἄλλος παρὰ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς δικαιούται νὰ ἐφαρμόσῃ ταύτην εἰς ἑαυτόν. Αἱ ἀνθρακοῦχοι λεκάναι τῆς χώρας ἐκείνης ἔχουσι διαστάσεις ἀναλόγους πρὸς τὴν ἑκτασιν αὐτὴν τῆς ἡπείρου· ἐνῷ δὲ ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ Ἀγγλία μετὰ συγκινήσεως διερευνᾷ τί ποσὸν ἀνθράκων ἀπολείπεται ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς ἰδίας χώρας,

αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἀδιαλείπτως καὶ μετ' αὐξούτης προθυμίας ἀνασκάπτουσι τὰ πλούσια ἀνθρακωρυχεῖά των, μηδὲλως μεριμνῶσαι μέχρι πόσου θὰ διαρκέσῃ ὁ πλοῦτος οὗτος, ἀλλὰ ἀναλογιζόμεναι ἕως ποῦ ἐκτείνεται. Μόνον τ' ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Πενσυλβανίας ἔχουσι τὴν ἑκτασιν τῶν ἀγγλικῶν, ἡ δὲ ἑκτασις ὅλων τῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀνθρακωρυχείων τυγχάνει εἰκοσάκις

(*) Ἡ σπουδαία αὕτη πραγματεία ἐγγράφη ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδικοῦ, τοῦ Κ. Α. Σιμωνέν, καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων (Φυλλ. 4 Ὀκτωβρίου Ε. ν.). μεταφράσαμεν δ' ἐν περιλήψει τὰ οὐσιωδέστερα, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ καταχωρίσωμεν προσεχῶς τὰ δέοντα περὶ σιδήρου καὶ πετρελαίου.

μεγαλητέρα τῶν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ γαιάνθραξ πανταχοῦ διαχέει τὸ φῶς, τὴν θερμότητα, τὴν δύναμιν, τὴν κίνησιν· εἶναι ἡ ψυχὴ ὅλων ἐκείνων τῶν προσφυῶν μηχανισμῶν, οἵτινες ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀντικαθιστῶσι τὴν δι' ἀνθρωπίνων χειρῶν ἐργασίαν, τὴν τόσον πολυδάπανον ἐν Ἀμερικῇ. Διὸ πᾶσα τῆς Ἀμερικῆς γωνία, ἐν ἣ ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις ὅτι εὐρίσκεται γαιάνθραξ, διερευνᾶται ἀμέσως, σκάπτεται καὶ ἀνακινεῖται, μηδὲν λησθῆναι λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποστάσεως, ἂν δηλ. ἡ γωνία ἐκείνη κηται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν Βραχυδῶν Ὀρέων ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ.

Ἡ φύσις μόνον διὰ τοῦ γαιάνθρακος δὲν ἐπροίκισε τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν, ἀλλὰ τῇ ἐδώρησε καὶ τὴν μεταλλικὴν ἐκείνην οὐσίαν ἥτις οὐδὲν ἤδη δύναται ἄνευ τοῦ γαιάνθρακος καὶ δι' ἧς παράγεται ὁ κοινότατος καὶ χρησιμώτατος σίδηρος. Ἡ οὐσία αὕτη πανταχοῦ εὕρηται ἐκεῖ εἰς σωροὺς, εἰς φλέβας, εἰς πυκνὰ στρώματα, καὶ μάλιστα ὅρη ἀληθῆ ὑπάρχουσιν ἐνιαχοῦ· ἀπόδειξις δὲ αἱ περίφημοι στοίβαι τῆς Πενσυλβανίας, τοῦ Μισουρή καὶ τοῦ Μιτσιγάν. Ὁ γαιάνθραξ χρησιμεύει ἵνα συνάπτη τὴν μεταλλικὴν αὐτὴν οὐσίαν ἐντὸς τῶν εὐρέων κέντρων. Τὸ μέταλλον δὲν ἐξέρχεται ἀμιγές, ἀλλὰ τήκεται καὶ μεταβάλλεται εἰς σίδηρον ἢ χάλυβα. Καὶ ἐκεῖ δὲ, ὡς καὶ εἰς τ' ἄλλα μέρη, τὰ σιδηροῦχα στρώματα συμβαδίζουσι καὶ συνορεύουσι πρὸς τὰ ἀνθρακοῦχα· τὸ μᾶλλον ἕξιον λόγου ὅμως τυγχάνει ὅτι ἡ παραγωγὴ τοῦ τε γαιάνθρακος καὶ τοῦ σιδήρου αὐξάνει λίαν ταχέως. Σήμερον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παράγουσι τὸ τρίτον τῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ παραγομένων γαιανθράκων καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ σιδήρου· γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ὁ γονιμώτατος τόπος τῆς ὑψηλῆς εἰς γαιάνθρακα καὶ σίδηρον. Μετ' οὐ πολὺ θὰ φθάσωσιν αὐτὸν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ μάλιστα θὰ ὑπερβῶσι πολὺ.

Τρίτη μεταλλικὴ οὐσία, κοινὴ ὅπως αἱ δύο προλαβοῦσαι καὶ ἀπαραίτητος εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τῶν πολιτισμένων

κοινωνιῶν, εἶναι τὸ πετρέλαιον, στενὸς συγγενῆς τοῦ γαιανθράκος, καὶ αὐτὸ ὃν γαιάνθραξ ρευστὸς, διὸ παρέχον εἰς τὰς οἰκίας, εἰς τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα, κτλ. οἰκονομικώτατον φῶς. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουσιν ἀληθῶς τὸ μονοπώλιον τῆς χρησίμου ταύτης ὕλης, ἥτις πρὸ αὐτῶν ἀπὸ τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Περσῶν, ἦν φαινόμενον ἐρυκτολογικόν. Ἡ φύσις, διανέμουσα τὰς οὐσίας αὐτὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφάνη μᾶλλον μεγαλόδωρος πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, δωρήσασα περισσότερον πετρέλαιον ἢ γαιάνθρακα καὶ σίδηρον. Ἐσπείρειν ὑπὸ τὴν γῆν, κυρίως ἐν τῇ Πενσυλβανίᾳ, λίμνας τοῦ ὕγρου αὐτοῦ γαιάνθρακος, καὶ εἰς μόνην τὴν πολιτείαν αὐτὴν παρέσχε τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς παραγωγῆς τοῦ πετρελαίου. Ἡ ἐξαγωγὴ, ἥτις ἐπὶ τῶν πρώτων χρόνων ἦν ἄπειρος, ἤδη ἡύξησε κατὰ πολὺ, καὶ ἄγνωστον ποῦ θὰ σταματήσῃ ἡ ὁσημέραι ἀφθονωτέρα ἀποδεικνυομένη συγκομιδὴ τοῦ πετρελαίου.

Τὰ πράγματα αὐτὰ οὐδένα ἐκπλήττουσιν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, διότι ἀνάλογα φαινόμενα παρατηροῦνται καὶ εἰς ἄλλα ὑπὸ τὴν γῆν προϊόντα, εἴτε κοινὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μέταλλα, οἷα ὁ μόλυβδος, ὁ ψευδάργυρος, ὁ χαλκός, ὁ ὑδράργυρος, εἴτε πολύτιμα, οἷα ὁ χρυσοῦς καὶ ἄργυρος. Τὰ μολυβδωρυχεῖα τοῦ Βισκονσίν καὶ τοῦ Μισουρή ἐξισοῦνται πρὸς τὰ τῆς Ἰσπανίας, τὰ δὲ τοῦ ψευδαργύρου μεταλλεῖα τῶν δύο αὐτῶν πολιτειῶν πρὸς τὰ τῆς Βελγικῆς, τῆς Σιλεσίας καὶ τῆς Σαρδηνίας. Τὰ χαλκωρυχεῖα τοῦ Μιτσιγάν ἀνθραμιλλῶνται πρὸς τὰ τοῦ Χιλῆ καὶ τὸ Νιού Ἀλμαδὲν τῆς Καλιφορνίας ἡμαύρωσε διὰ παντὸς τὸ Ἀλμαδὲν (χρυσωρυχεῖα) τῆς Ἰσπανίας, ὅπερ ἀπὸ τῶν Φοινίκων ἐξεμεταλλεύετο. Οὐδ' αὐτὴ ἡ Αὐστραλία ἐξήγαγε τόσον χρυσὸν ὅσον ἡ Καλιφορνία· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ πλουσιώτατα τῆς Ἰσπανικῆς Ἀμερικῆς μεταλλεῖα ἀργύρου δὲν παρήγαγον, ὅλα ὁμοῦ ἐτησίως, ὅ,τι μόνη ἡ πολιτεία τῆς Νεβάδας παράγει. Ἀληθῶς· ὅταν ἀνα-

πολὴ τις πάντα ταῦτα, ἀπορεῖ ἂν τυχαίως ἐγένοντο, ἢ ἂν ἡ φύσις, ἣτις φαίνεται ὅτι οὐδὲν εἰς μάτην ἐποίησεν, εἶχε σκοποῦς τινὰς μυστικῶς ὅτε κατὰ προτίμησιν τύσον προφανῶς ἠννόησε τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου, ἐνθα ἔμελλόν ποτε νὰ ἰδρυθῶσι καὶ ἐπεκταθῶσιν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι.

Εἰς εἴκοσι περίπου πολιτείας τῆς βορείου Ἀμερικῆς εὕρηται γαιάνθρακες, ἀλλὰ τὰ πλουσιώτερα γαιανθρακωρυχεῖα κεῖνται ἐν Πενσυλβανίᾳ. Κατὰ τὸ 1872 μόνον ἡ πολιτεία αὕτη ἐξήγαγεν 20 ἑκατομμύρια τόννους, ἦν δὲ ὁ ἄνθραξ ἐκ τῶν ἀρίστων, ἐκ τῶν λεγομένων δηλ. λιθανθράκων, εὐθραυστος καὶ ἀσφαλτώδης. Ἰδίως λιθανθράκας ἔχει ἡ Πενσυλβανία, καὶ μικρὰ μόνον ποσὰ ἐξάγονται ἐν ταῖς πολιτείαις Ῥόδ Ἀϊλαν (*Rhode-Island*) καὶ Μασαχουσέτη. Οἱ Ἀμερικανοὶ λίαν ἐπαίρονται ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ τοῦ λιθανθράκος τούτου ποιότητι, ὁ ὀλίγος δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Οὐαλλίας (εἰς τ' ἀνθρακωρυχεῖα τοῦ Σουανσὴ), παραγόμενος λιθανθράξ, καὶ ὁ εἰς ἓνα τῆς Ἰαλλίας νομὸν, τῆς Ἰζέρ (εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Μοῦρ), δὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν κατὰ τὴν ποιότητα. Χάρις δὲ εἰς τὰ συστατικά του, παράγει τὸν μέγιστον τῆς θερμότητος ὅρον καὶ ἀποδεικνύεται λίαν χρήσιμος καύσιμος ὕλη ἐν ταῖς οἰκίαις· ἐπειδὴ δὲ μεγάλην ἀπαιτεῖ ἔλασιν, δὲν μεταχειρίζονται αὐτὸν εἰς τὰ ἀτμόπλια μόνον, ἀλλ' ἀναμιγνύουν καὶ ἄλλης ποιότητος· πρὸς τῇξιν δὲ τοῦ σιδήρου καὶ ἄλλων μεταλλικῶν οὐσιῶν εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖος. Εἶναι πυκνός, σκληρὸς, λίαν μέλας ὡς γαγάτης, σιλπνός ὡς ἡμιμέταλλον, οὐδόποτε κηλιδοῖ τὰς χεῖρας καὶ οὐδόλως καπνίζει. Εἶναι φυσικῶς ἀπηνθρακωμένος γαιάνθραξ, ἢ κατ' ἐξοχὴν καύσιμος ὕλη ἐν τῷ οἴκῳ.

Ὁ τόπος, ἐν ᾧ κεῖνται τὰ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ τὰ διάφορα ἐργοστάσια, γραφεῖα, κτλ. τῶν ἐταιρειῶν, εἶναι ὡραῖος. Οἱ διαβρέχοντες αὐτὸν ποταμοὶ καὶ ῥύακες ῥέουσι διὰ σχιστωδῶν βράχων, τὰ δὲ ὕδατα εἰσὶ

διαφανέστατα καὶ βρίθουσιν ἰχθύων. Τινὲς τῶν ποταμῶν εἰσὶ πλωτοὶ, ἄλλοι δὲ μετωχετεύθησαν εἰς διώρυχας κειμένας παραλλήλως πρὸς τοὺς σιδηροδρόμους, οἵτινες ἐκτείνονται πρὸς ὅλα τὰ μέρη. Ἡ διὰ τοῦ ὕδατος συγκοινωνία, καὶ περ ἦττον ταχεῖα, εἶναι οἰκονομικωτέρα τῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπερ οὐ μικρὸν ὄφελος προσγίνεται ἐν τῇ μεταφορᾷ τοῦ γαιάνθρακος. Τὰ δένδρα ἅτινα ἐπικοσμοῦσι τὰ ἄκρα καὶ τὰς κλιτύας τῶν κοιλάδων, αἱ δρύες δηλ., αἱ φηγοί, αἱ καστανέαι, αἱ καρυαί, οἱ σφένδαμνοι, καὶ εἰς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς αἱ πεῦκαι καὶ αἱ ἐλαταὶ διαχέουσι πανταχοῦ χλόην καὶ σκιάν καὶ διατηροῦσιν εὐεργετικὴν ὑγρασίαν. Ἐν παντὶ καιρῷ ἐξεμεταλλεύθησαν τὰ δάση ταῦτα. Οἱ χονδρότεροι καὶ οἱ καλλίτεροι κορμοὶ ἔπεσαν ὑπὸ τὸν πέλεκυν, ἐξωμαλύνθησαν διὰ τοῦ πρίονος καὶ ἐχορήγησαν τῷ μεταλλουργῷ μέρος τῶν ἀναγκαιοῦντων αὐτῷ ξύλων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν φρεάτων τῶν στοῶν του, ὡς καὶ τὰ τετράγωνα τεμάχια, ἅτινα τῷ χρησιμεύουσιν ἵνα διασκευάσῃ τὴν ξυλικὴν τῶν ἰδιαιτέρων μηχανῶν, ὧν χρῆσιν ποιεῖ.

Ἡ ἱστορία τῆς Πενσυλβανίας, ἣν ἡ φύσις τύσον θαυμάσιως ἐπροικοδόμησεν, εἶναι πρόσφατος, διότι ἡ πολιτεία αὕτη μόλις ἀπωκίσθη πρὸ δύο αἰώνων. Ἐν ἔτει 1682 ὁ Πέν, ὁ πιστὸς καὶ εἰρηνικὸς ξένος τῶν Δελαβάρων Ἰνδῶν, ἐθεμελίωσε πλησίον τῆς Φιλαδελφείας, ἐν Ῥήδιγκ, τὴν πόλιν τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης· κατὰ δὲ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος οἱ Κουάκεροι ἐρριψαν ἐπίσης τὸν πρῶτον θεμέλιον λίθον. Ὀλίγαι ἀμερικανικαὶ πόλεις κεῖνται εἰς θέσιν τόσον πρόσφορον καὶ εἰσὶ τόσον ὡραῖαι· δεσπόζει δὲ πλουσίας κοιλάδος, ἐσπαρμένης δημητριακά. Ἡ Ῥήδιγκ ἔχει κάλλιστον δικαστήριον, λαμπρὰς ἐκκλησίας καὶ ὡραῖον κοιμητήριον, ὅπερ ἀξίζει νὰ μνημονεύσῃ τις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐν ᾗ τὸ πεδῖον τοῦ αἰωνίου ὕπνου πανταχοῦ εἶναι μεταβεβλημένον εἰς ἀνθοῦντας κήπους καὶ σκιερὸς περιπάτους.

Βαθμηδὺν νέαι ἰδρύθησαν πόλεις ἐν αἷς οἰκοῦσιν οἱ ἀνθρακεῖς, οἱ χωνευταί, οἱ σιδη-

ρουργοί, οί πορθμεῖς, τοῦτέστι τὸ Ποτσβίλ, ἡ Ταμάκουα, τὸ Δαρβίλ, τὸ Ἀλλεντάουν, τὸ Βίλκεσμπουργ, τὸ Οὐίλλιαμσπορτ, τὸ Ἀρρησμπουργ, ὅπου τὰ μεγαλύτερα, μετὰ τὸ Λιτταμπουργ, χυτήρια καὶ ἐργαστάσια χάλυβος, κτλ. Πανταχοῦ δὲ ὑπάρχει εὐημερία, αἱ ἀποθήκαι εἰσὶ πλήρεις ἐμπορευμάτων, αἱ ὁδοὶ καλῶς ῥυμοτομημέναι, αἱ πλατεῖαι μεγάλαι, εὐάεροι καὶ δενδρόφυτοι, καὶ μεγαλοπρεπεῖς αἱ οἰκοδομαί. Ἡ γενικὴ εὐημερία ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῶν ἡθῶν τῶν ἰδιωτῶν. Τινὰ τῶν οἰκημάτων τῶν μεταλλουργῶν, ἔχοντα καὶ κήπον, εἰσὶ πολυτελῶς κεκοσμημένα. Δὲν ἀρκοῦνται εἰς τ' ἀναγκαῖα μόνον, ἀλλὰ θέλουσιν ὀπασσύν καὶ τὰ περιττά, ἡ δὲ φιλόπονος, φιλόκαλος καὶ ἀθρὰ οἰκοδόσποινα φιλοτιμεῖται νὰ ὠραίῃ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐργάτου. Πανταχοῦ ἐσθίουσι καλῶς· γευματίζουσι δὲ τρεῖς τῆς ἡμέρας καὶ εἰς ἕκαστον γεῦμα τρώγουσι κρέας. Ὁ βούτυρος καὶ τὰ γεώμηλα οὐδέποτε ἐλλείπουσι· πίνουνσι δὲ καφὲν καὶ τῆτον μετὰ γάλακτος.

Οἱ εἰς τὰ ὄρυχεῖα καὶ μεταλλεῖα ἐργαζόμενοι ἀνέρχονται σχεδὸν εἰς ἑξηκοντάκις χιλίους· σὺνήθως δὲ εἰσὶν ἥσυχοι, εὐπειθεῖς καὶ φιλόπονοι· ἀλλὰ σπανίως ποιοῦσι καλὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων, ἅτινα ἐκ τῆς ἐργασίας των πορίζονται. Οἱ ἄφρονες κατασπαταλῶσιν εἰς τὰ καπηλεῖα, ὧν βρίθει ἡ χώρα, τὸ μετὰ πόσου μόχθου κερδισθὲν ἀργύριον, καὶ συνεχῶς συμβαίνουσι μετὰ τῶν ἐριδῶν, ἀπολήγουσαι εἰς ῥήξεις καὶ ξυλοκοπήματα. Οἱ ἐργάται δ' οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς διάφορα ἔθνη, ἥτοι εἰσὶ Γερμανοί, Ἴρλανδοί, Ἀγγλοὶ, κτλ. καὶ ἕκαστον τῶν ἐθνῶν τούτων ἔχει τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς του, καὶ ἰδίως τὸ ἐνστικτὸν μῖσος. Ἐνίοτε συμβαίνουσιν ἀπεργίαι, προκαλούμεναι ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐργατῶν καὶ διαδιδόμεναι εἰς ὅλα τὰ μεταλλεῖα. Ὅπως δὲ πανταχοῦ, οὕτω καὶ ἐκεῖ ζητοῦσιν αὐξήσιν μισθοῦ καὶ ἐλάττωσιν τῶν ὠρῶν τῆς ἐργασίας. Οἱ στασιασταὶ ἐμποδίζουσι μετ' ἀπειλῶν τὴν εἰς τὴν ἐργασίαν ἐπάνοδον τῶν ἐργατῶν ἐκείνων ὅσοι βαρυν-

θέντες νὰ περιμένωσι, θέλουσιν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ μεταλλεῖα. Ῥήξεις καὶ συγκρούσεις ἄρχονται μετὰ τῶν διαφορομένων καὶ ἡ ταραχὴ κορυφούται ἅμα θελήσῃ νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία ἢ ἡ ἐθνοφυλακή. προβαίνουσι δὲ μέχρι χρήσεως πυροβόλων ὀπλῶν καὶ ἡ γῆν σρώνονται ἀπὸ πτώματα. Τέλος, ἀφοῦ διαπραγματευθῶσιν ἐπανειλημένως οἱ ἐργάται πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐπέρχεται συμβιβασμός, αὐξάνουσιν ὀλίγον τὰ ἡμερομίσθια ἢ ἐλαττοῦσι τὴν ἐργασίαν κατὰ μίαν ὥραν τὴν ἡμέραν· αἱ παραχωρήσεις αὗται ὅμως ἀνακαλοῦνται ὡς ἄκυρται τὸ ἐμπόριον. Τί τάχα ἐκέρδησαν οἱ Ἀγγλοὶ ἐργάται, τί οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκ τῶν φοβερῶν ἀπεργιῶν ἐν ταῖς ἀνθρακωρυχείοις, ἐν ταῖς σιδηρουργείοις, ἐν ταῖς κλωστηρίοις καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγροῖς; Ἴσως μικρὰν αὐξήσιν μισθοῦ μετὰ πάλιν μηνῶν ὄλων, μετὰ ἐδύνας καὶ στερήσεις, δι' ἧς οὐδεμία ἀμοιβὴ ἐπαρκεῖ.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1868 διηρχάμεθα τὴν ἀνθρακοφόρον λεκάνην τῆς Πενσυλβανίας εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ποτσβίλ. Οἱ κάτοικοι τῶν ὑπογείων ἐργαστασίων εἶχον ἀπεργίαν, οὐδὲν δὲ φρέαρ ἦν εἰς ἐνέργειαν καὶ οὐδεμία εἰργάζετο μηχανή. Ἡ ἀσυνήθης αὕτη γαλήνη εἶχε τι τὸ ὀδυνηρόν. Τῇδε κακεῖσε ἀπηντῶμεν ὀμίλους μεταλλουργῶν στυγνὸν ἔχόντων τὸ πρόσωπον καὶ συζητούντων ἢ σιγόντων. Τινὲς ἐκάθηντο ὑλιθερῶς πρὸ τῆς οἰκίας των, ἄλλοι δὲ κρατοῦντες λισγάριον ἀνά χεῖρας δυσθύμως ἡσυχολοῦντο εἰς τὸν λαχανόκηπόν των. Ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά οὐδὲν ἔλεγον, πλὴν ἐπείνων. Εἰς πολλὰ μέρη προέβησαν εἰς ἀπειλὰς καὶ βιαιοπραγίας ἵνα ἐμποδίσωσι τοὺς θέλοντας νὰ ἐργασθῶσιν. Εἷς τι ὄρυχεῖον εἶχε τεθῆ νύκτωρ κενὸς νεκροκράββατος μετ' ἐπιγραφῆς σημαντικῆς. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀστείότητος, ἀλλὰ περὶ ἀπειλῆς θανάτου κατὰ τῶν τυγλὸν ἀποπειραθῆσομένων νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐργασίαν· καὶ ἐὰν τότε δὲν ἐδόθη ἀφορμὴ ὅπως ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπειλή, μετὰ τινα ὅμως ἔτη ἀδυσωπήτως ἐπραγματοποιήθη κατ' ἄλλην ἀπεργίαν. Καθ' ἑκάστην ἐδωκέ τις πλη-

θος πολὺ ἐργατῶν κινουμένων καὶ ἀδιαλείπτους συνελεύσεις, καθ' ἃς φλογεροὶ ἀπηγγέλλοντο λόγοι καὶ ἀπεφασίζοντο πράγματα ἀπαράδεκτα. Πολλὰς διήρκεσεν ἑβδομάδας ἡ ἀπεργία, ἡ δὲ ἀρχὴ, προσέχουσα, ἐπιβλέπουσα καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ σεβασθῇ μέχρι τέλους τὰ δίκαια τοῦ ἐργάτου, μόλις ἔστειλεν ἀστυνομικοὺς τινὰς ὑπαλλήλους. Βαθμηδὸν ἐπανῆλθεν ἡ ἡσυχία, τῶν ἐργατῶν ἀναγκασθέντων νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐργασίαν δίχως νὰ ἐπιτύχωσι τὸ ποθοῦμενον· ἤθελον δὲ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ καθημερινὴ ἐργασία ἀπὸ δέκα εἰς ὀκτὼ ὥρας καὶ νὰ λαμβάνωσι τὸ αὐτὸ ἡμερομίσθιον. Ἄν ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἀξίωσις των, ἤθελε παραλύσει ὅλον τὸν ἐν τοῖς ὠρυχείοις ὀργανισμόν· τούτου δ' ἐνεκεν καὶ ἀπερρίφθη.

Τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Πενσυλβανίας γαιολογικῶς οὐδόλως σχεδὸν διαφέρουσι τῶν ἀνθρακωρυχείων τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐκτὸς τῆς ποιότητος τοῦ ἀνθρακος. Τὰ στρώματα τοῦ ἀνθρακίτου κεῖνται ὑπὸ τὸ ἔδαφος τὰ μὲν ἄνω τῶν δὲ, ὡς φύλλα βιβλίου, ἀλλὰ διαχωρίζονται ἀπὸ μεγάλα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διαλείμματα ἀγόνων βράχων, πυκνοῦ ἀργίλλου, σχιστολίθων καὶ ψαμμολίθων. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἀνθρακοῦχα στρώματα ἔχουσι διάφορον πάχος, ὅπερ εἰς τινὰ μέρη εἶναι ἀρκετὰ μέτρα, ὡς τὸ λεγόμενον μαμουθ, ὅπερ πελώριον ἔχει πάχος, μετροῦν εἰς τινὰ μέρη μέχρις 20 μέτρων καθαροῦ ἀνθρακος.

Εἰς τὰ ὠρυχεῖα τῆς Πενσυλβανίας κατέρχονται διὰ πλατειῶν καὶ ἐπικλινῶν στοῶν, σπανίως δὲ διὰ φρεάτων καθέτων. Εἰς τὰς στοὰς αὐτὰς κυκλοφοροῦσιν ἐπὶ σιδηροδρόμου ἀμάξια κινούμενα ὑπὸ ἀτμομηχανῆς, ἥτις ἀναβιβάζει ἔξω τὰ γεμιζόμενα καὶ καταβιβάζει τὰ κενούμενα. Κάλως δεδεμένος εἰς τὰ διοχευτήρια ἀπερᾶ διὰ τροχοῦ ἢ διὰ πελωρίου τροχαλίου· δι' αὐτοῦ δὲ ὁ ἐργάτης καταβιβάζεται εἰς τὸ ὑπόγειον. Ὁ ἐργάτης φέρει χονδρὰ ὑποδήματα καὶ ἔχει εἰς τὴν κεφαλὴν στρογγύλον ἐκ σκληροτάτου χαλκοῦ πῖλον, ἐφ' οὗ θέτει τὴν λυχνίαν του, ἥτις εἶναι εἶδος ποτηρίου ἐκ λευκοσιδήρου καὶ ἥς ἡ θρυλλίς πολὺν ἀναδίδει κα-

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. ΙΑ΄.)

πνόν. Ἐκεῖ βαδίζει ψηλαφῶν, κεκλιμένος, προσκρούων εἰς τὰ ξύλα ἐν τῷ δαιδάλῳ τῶν στοῶν, καὶ ἀφικνύεται εἰς τὴν συνήθη θέσιν του ἢν' ἀρχίσῃ τὸ ἐπίπονον ἔργον του, ὅπερ καθ' ἐκάστην εἶναι τὸ αὐτό. Ὁ ἀνθρακεὺς ρίπτει τὸν βράχον καὶ τὸν ἀνθρακα διὰ τῆς πυρίτιδος ἢ διὰ τῆς σκαπάνης, ὁ ἀμαξηλάτης ὁδηγεῖ τὰ ζῶα ἅτινα μεταφέρουσιν εἰς τὸν ὑπόγειον σιδηρόδρομον τὴν ἐξαχθεῖσαν ὕλην καὶ οἱ ξυλουργοὶ στήνουσι τὰ ἐπιστηρίγματα. Ὅλοι οἱ ἐργάται εἶναι εἰς κίνησιν· ὀλίγα δὲ εὖρηνται παῖδιά καὶ οὐδεμία γυνή. Εἰς τ' ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Βελγικῆς δὲν εἶναι σπάνιον ν' ἀπαντήσῃ τις καὶ νῦν γυναῖκας· ἀλλὰ τ' ἀμερικανικὰ ἤθη δὲν παραδέχονται εἰς τὸ ἐξευτελιστικὸν αὐτὸ ἔργον τὸ ἀσθενὲς καὶ ἄβρὸν φύλον. Συνήθως ὁ ἀὴρ εἶναι καλὸς καὶ εἰσέρχεται ἱκανὸς διὰ μηχανικῶν ἀεριστηρίων. Ἡ θερμοκρασία εἶναι γλυκεῖα καὶ ἡ αὐτὴ τό τε θέρος καὶ τὸν χειμῶνα. Τὰ ὕδατα δὲν εἶναι τόσον ἄφθονα, καὶ δὲν ἐπίκειται φόβος ἀναφλέξεως τῶν ἀτμίδων, ἥτις τόσον φοβερὰ ἀποδεικνύεται εἰς ἄλλα ἀνθρακωρυχεῖα.

Ὁ λιθάνθραξ, ἅμα ἐξαχθῇ τῶν φρεάτων ἢ τῶν μεγάλων καὶ ἐπικλινῶν ὑπογείων, φέρεται εἰς μηχανὰς λίαν τεχνητάς, καλουμένας συνθλάστας, αἵτινες χωρίζουσιν αὐτὸν εἰς τεμάχια ἰσομεγέθη. Τὰ χονδρότερα τούτων πρῶτον θρύπτονται μεταξὺ δύο ἐκ χάλυβος κυλίνδρων, ἐπιπροσθεθειμένων ἐπαλλήλως, φερόντων ἐδόντας καὶ στρεφόμενων ὡς τὰ ἐλατήρια. Σειρὰ σιδηρῶν ἐπικλινῶν καυσκίων, ἐχόντων σχῆμα κυλινδροειδῶν τυμπάνων καὶ βρόχους ἢ ὅπας πυκνὰς, χωρίζουσιν ἔπειτα τὴν καύσιμον ὕλην εἰς εἰς ποιότητας ἢ διακεκριμένα μεγέθη, ἐνῶ ἐργάται ἀφαιροῦσι τοὺς σχιστολίθους καὶ λοιπά. Ἀφοῦ δὲ καθαρισθῇ οὕτω, φορτύνεται εἰς ἀμάξας καὶ μεταφέρεται εἰς τὸν σιδηρόδρομον· ἐκεῖθεν δὲ στέλλεται εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν, τοὺς δύο δηλ. λιμένας ὅπου ὁ περίφημος οὗτος λιθάνθραξ καταναλίσκεται καὶ πωλεῖται.

Ἐνῶ ἡ Φιλαδέλφεια ἀποδεικνύεται ἡ με-

γαλητέρα ἀγορά τοῦ λιθάνθρακος τῆς Πενσυλβανίας, τὸ Πιττσμπούργ εἶναι ἡ τοῦ ἀσφαλτώδους γαιάνθρακος, ὑπερέχον μάλιστα τῆς Φιλαδελφείας, διότι κεῖται ἐπ' αὐτῶν τῶν ὠρυχείων, ἀνερχομένων εἰς ἑκατὸν περίπου. Τῷ 1872 ταῦτα παρήγαγον 10 ἑκατομμύρια τόννων, ἥτοι περὶ τὰ 2(3 τῆς παραγωγῆς ὅλων τῆς Γαλλίας τῶν ἀνθρακωρυχείων, ὧν τινὰ εἶναι πλουσιώτατα.

Τὸ Πιττσμπούργ μόλις ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος ἰδρύθη· ἐκαλεῖτο δὲ τῷ 1754 *Fort Duquesne* καὶ ἔκειτο ἐπὶ τῶν δρίων τῶν χωριζόντων τὰς γαλλικὰς ἀποικίας ἀπὸ τὰς ἀγγλικὰς. Μετὰ 4 ἔτη ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων καὶ ὠνομάσθη φρούριον Πήτ (*Fort Pitt*)· ἀλλ' ἤδη, χάρις εἰς τὰ γαιανθρακωρυχεῖα, περιέχει 200,000 κατοίκους καὶ πολυάριθμα παντοειδῆ ἐργοστάσια, νηματουργεῖα, ὑαλουργεῖα, ἀτμομηχανάς, κτλ. Εἶναι ἐνταυτῷ ἡ Μαγκεστρία καὶ τὸ Σέφιελδ τῆς Ἀμερικῆς. Μέλας καὶ πυκνὸς ἀτμὸς καλύπτει τὴν πόλιν, ἐκ δὲ τῶν καπνοδοχῶν τῶν ἐργοστασίων ἀπολύονται τὴν νύκτα φλόγες καὶ οὐδέποτε παύει ἡ ἐργασία. Ἡ καπνιὰ αἰωνίως ἵπταται ἐν τῷ ἀέρι, καλύπτουσα ὅλας τὰς οἰκίας, ὅλας τὰς οἰκοδομὰς ἀπὸ πυκνὴν σκωρίαν, ἥτις δίδει εἰς αὐτάς, ὡς ἐν Λονδίῳ, πένθιμον ὄψιν καὶ ἥτις προσκολλᾶται πανταχοῦ, εἰς τ' ἀσπρόρρουχα, εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὰς χεῖρας. Ἡ καθήμερinh αὕτη καὶ ἐπίπονος ἐργασία ἐπενεργεῖ εἰς τὰ ἥθη τῶν πολιτῶν. Εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος οἱ ἐργάται εἰσὶ τόσον τραχεῖς καὶ τόσον βάνανσοι, διότι ὀλίγον μέλλει τοῖς Ἀμερικανοῖς ἐργάταις περὶ εὐγενείας τρόπων.

Ἐκτὸς τοῦ Πιττσμπούργ, καὶ ἄλλα μέρη ἔχουσιν ἀσφαλτώδεις ἀνθρακας. Πλησίον τῆς λίμνης Ἐρὲ παράγονται ἐτησίως 400,000 τόννων, ἐκάστου στοιχίζοντος δύο ἀμερικανικὰ τέλληρα· ἐργάζονται δὲ 225 ἐργάται, κυρίως Σουηδοὶ καὶ Γερμανοὶ, ἀνθρωποὶ καλοὶ, πρᾶοι καὶ φιλήσυχοι.

Ὁ ἀριστος διὰ τ' ἀτμόπλοα ἀνθραξ παράγεται εἰς τὰ ὠρυχεῖα τῆς Μαρυλάνδης, ἅτινα στέλλουσιν ἐτησίως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἀτλαντικοῦ (τὴν Βοστώνην, τὴν

Νέαν Ὑόρκην, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὴν Οὐάσιτιμόρην, τὴν Οὐάσιγκτῶνα, κτλ.) 2 1(2 ἑκατομμύρια τόννων. Οἱ λιμένες τοῦ Ὁκεανοῦ καὶ τῶν λιμνῶν εἶναι οἱ μεγαλύτεροι καταναλωταὶ καὶ οἱ φυσικοὶ ἐξαγωγεῖς τῶν γαιανθράκων. Ἡ Τσίβελανδ, ἥτις οὐ μόνον ὁ κυριώτατος λιμὴν τῆς λίμνης εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρώτης τάξεως βιομηχανικὴ πόλις, καταντῶσα ν' ἀνθαμιλλᾶται πρὸς τὸ Πιττσμπούργ, λαμβάνει 1 ἑκατομμύριον τόννων ἐκ τῶν ὠρυχείων τοῦ Ὀχίου καὶ ἐξάγει τὸ ἥμισυ. Τὸ Τσίκαγον εἰσάγει 1 ἑκατομμύριον τόννων ἐκ τοῦ Ἰλλινοῦ, τῆς Ἰόβας καὶ τῆς Ἰνδιάνας· ἄλλο τόσον ποσὸν δὲ εἰσάγει τὸ Σαὶν Λούης ἐκ τοῦ Ἰλλινοῦ καὶ τοῦ Μισσουρή. Εἰς τὰς πολιτείας Κολοράδου, Ὀρεγῶνος καὶ Καλιφορνίας ἐξάγεται γαιάνθραξ καλῆς μὲν ποιότητος, ἀλλὰ δὲν ἐκτιμᾶται ὅσον τῶν ἄλλων μνησθέντων μερῶν. Οἱ ἀνθρακες οὗτοι εἰσὶ μεταγενεστέρας γαιολογικῆς ἡλικίας, γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα ξυλάνθρακες (λιγνίται)· εἰσὶ δὲ χρήσιμοι εἰς θέρμανσιν λεβήτων ἀτμομηχανῶν καὶ παραγωγὴν φωταερίου.

Ἡ ὀλικὴ παραγωγὴ τοῦ γαιάνθρακος ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1872 ὑπελογίστο εἰς 44 1(2 ἑκατομμύρια τόννων. Τὴν πρώτην θέσιν κατεῖχεν ἡ Πενσυλβανία, παραγοῦσα 29 1(2 ἑκατομμύρια τόννων, ὧν 19 ἑκατομμύρια λιθάνθρακος, μετ' αὐτὴν δὲ τὸ Ὀχιο καὶ τὸ Ἰλλινοῦ (ἀνὰ 3 ἑκατομ. ἀσφαλτώδους γαιάνθρακος), ἡ Μαριλάνδη 2 1(2 ἑκατομ., ἡ Ἰνδιάννα 800,000, τὸ Μισσουρή καὶ ἡ δυτικὴ Βιργινία ἀνὰ 700,000, τὸ Κεντουκὴ 350,000, ἡ Ἰόβα 300,000, τὸ Τενεσσὴ 200,000, κτλ.

Ἡ παραγωγὴ ὅλων τῶν ἀνθρακωρυχείων τῆς ὑψηλίου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνήλθεν εἰς 255 ἑκατομμύρια τόννων, ὧν τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἐχορήγησεν ἡ Ἀγγλία, μετ' ἣν ἤρχοντο αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ μετ' αὐτὴν ἡ γερμανικὴ αὐτοκρατορία, δοῦσα 40 ἑκατομ. τόννων, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Βελγικὴ ἀνὰ 16 ἑκατομ., ἡ Αὐστρουγγαρία 10 1(2 ἑκατομμύρια. Ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἑσθονία, ἡ Κίνα,

ἡ Ἰαπωνία, τὸ Χιλή καὶ αἱ ἀγγλικάι ἀποικίαι ἐξήγαγον 6 ἑκατομμύρια τόννων.

Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν χωρῶν τῆς παραγωγῆς αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι κατέχουσιν ἀπὸ τοῦδε τὴν δευτέραν θέσιν. Ἡ πορεία ἦν ἠκολούθησαν, ἀξίζει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν. Τῷ μὲν 1820 ἡ ἀνθρακοῦχος λεκάνη τῆς Πενσυλβανίας μόλις ἐξῆγε 365 τόννους, τῷ δὲ 1872 μόνης τῆς λεκάνης αὐτῆς ἡ παραγωγή ἐφθασεν εἰς 19 ἑκατομμύρια τόννων. Μελετῶντες τὸν νόμον τῆς αὐξήσεως ταύτης κατ' ἔτος, βλέπομεν ὅτι ἐδιπλασιάσθη εἰς ἐγγυτάτας περιόδους—ὀλιγώτερον τῶν δέκα ἐτῶν. Ἡ παραγωγή ἐν Ἀγγλίᾳ μόλις κατὰ δεκαετίαν διπλασιάζεται, τὸ αὐτὸ δὲ ἐφαρμοστέον καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Βελγικὴν. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ἀνώτατον ὅρον διπλασιάσεως παραγωγῆς δέκα ἔτη δι' ὅλα τ' ἀνθρακωρυχεῖα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, εὐκόλως θὰ ἴδωμεν ὅτι εἰς διάστημα ἑλαττον τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν θὰ ἐξισωθῇ ἡ παραγωγή τῶν πρὸς τὴν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας πρὸς τούτοις, κατ' αὐτοὺς τοὺς ἐλέγχους ἢ καταλόγους περὶ τῶν ὑπολειπομένων ποσῶν ἐν τοῖς βρετανικοῖς ὄρυχείοις, συνταχθέντας ἐπὶ τῇ βάσει λεπτομερῶν ἐρευνῶν, διαταχθεισῶν, καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Κ. Γλάδστον, ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου καὶ διαρκεσσῶν πέντε ἔτη (ἀπὸ τοῦ 1866 μέχρι τοῦ 1871), μετὰ τέσσαρας τὸ πολὺ αἰῶνας αἱ ἀνθρακοῦχοι πηγαὶ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐξαντληθῶσιν. Εἰς τὰς Ἠνωμένας ὁμῶς Πολιτείας τὰ ἀνθρακωρυχεῖα εἶναι παρθένα καὶ ἔχουσιν ἑκτασιν τοῦλάχιστον εἰκοσάκις μεγαλύτεραν τῶν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας.

Πρόωρον θὰ ἦναι ἴσως νὰ πορισθῇ τις συμπέρασμα ἐκ τῶν ρηθέντων δύο πραγμάτων τῆς προσεχοῦς δηλ. ἐξαντλήσεως, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ἀγγλικῶν ἀνθρακωρυχείων, εἰς ἃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἡμίσεως αἰῶνος τ' ἀμερικανικὰ θὰ κάμωσιν ἐπιτυχῆ συναγωνισμόν, καὶ τοῦ σχεδὸν ἀορίστου πλούτου τῶν ἀμερικανικῶν ὄρυχείων. Εἰς ὅλα τὰ τοιοῦτου εἴδους ζητήματα ὑπάρχει ἄγνωστον τι ὕπερ δὲν δυνάμεθα νὰ διδῶμεν. Τίτι, λ.χ., θ'

ἀνήκωσι τὰ γαιανθρακωρυχεῖα τῆς Κίνας ὅταν ἐξαντληθῶσι τὰ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας; Ἴσως ἐκεῖνα ἔσονται ὡς πρὸς τὰ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ὅ,τι ταῦτα πρὸς τὰ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, δηλ. πλουσιώτερα τὴν ἑκτασιν καὶ πυκνότερα εἰς ἀνθρακας. Σημειώσωμεν ὅτι ἡ φύσις εὐηρεστήθη νὰ συσσωρεύσῃ τὸν πολύτιμον γαιάνθρακα μεταξὺ βαθμῶν τινῶν πλάτους καὶ εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἀκριβῶς εἰς τὰ μέρη ὅπου ἐμελλε νὰ ἐξαπλωθῇ ὁ νεώτερος πολιτισμός. Μὴ τὸ πρᾶγμα συνέβη οὕτως ἐξ εἰδους προηγηθείσης ἀρμορίας. Ὅπως δὲ ποτε, αἱ μεγάλοι ὑπόγειοι ἀποθήκαι τοῦ γαιάνθρακος εἰσὶν ἀπὸ τοῦδε ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἡ τύχη προώρισε τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ὡς ἡδη μεθ' ὑπερηφανείας ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ ὅλοι, νὰ καταστῶσι μετ' οὐ πολὺ οἱ μεγάλοι παραγωγοὶ τοῦ γαιάνθρακος ἐπὶ τῆς ὑφ' ἡλίου. Τοῦτ' αὐτὸ συμβήσεται καὶ διὰ τὸν σίδηρον.

Μετάφρασις Γ.

Η ΕΠΑΙΤΕΙΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Οἱ πλείστοι τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπαιτῶν εἰσὶν ὑποκριταὶ πρώτης τάξεως, τὴν δὲ τέχνην τῶν προήγαγον εἰς μέγαν βαθμὸν τελειότητος. Ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἐφημερίσιν ἀνέγνωμεν πολλάκις εἰδοποιήσεις καθηγητῶν τῆς ἐπαιτείας, ἀναδεχομένων, ἀντὶ μετρίας τιμῆς, νὰ διδάξωσι τοὺς ἀρχαρίους πῶς νὰ κινῶσι τὸν οἶκτον τῶν διαβατῶν ἐπιδεικνύοντες ψευδῆ ἔλκη, κλπ' ὑπάρχουσι δὲ καὶ τινες οἵτινες στρεβλόνουσιν ἰδίως τὰ παιδία, τὰ προωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πορισμὸς χρημάτων εἰς ἄλλους.

Ἀλληλογραφία δημοσιευθεῖσα ἐσχάτως διὰ τῆς σπουδαίας παρισινῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων περιέχει περιέργους τῶντι πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Λονδίνῳ ἐπαιτῶν.

Ἡ ἐπαιτεία, λέγει ὁ ἐπιστέλλων, κατέστη τέχνη σπουδαία, οἱ δὲ ταύτην μετερ-